

בעולם

ארצות הברית

דמוקרטיה ב-60%

שישים ימים עוברים באמריקה בין היום בו ניבחר נשיא חדש, ובין היום בו הוא נכנס לתפקידו. בימים אלה אין הממשלה יכולה כימעט לפעול. איש אינו מתחשב בה עוד. ריצ'ארד ניקסון ניסה לחזק את ידי ה' נשיא היוצא, הכריז כי ימשיך במדיניותו.

רציפות

60 ימים, 60 אחוזים

אך איש אינו מתחשב בהכרזה כזאת. מה גם שניכסון לא מינה עדיין שום שר מרכזי בממשלה הבאה, ואין איש יודע מה דמותה. **נשיאם של 30%** בינתיים סורסמה סטאטיסטיקה שההימיה רבים. בבחירות, בהן קיבל הנשיא החדש פחות מקולות מחצית הבוחרים, השתתפו בסך הכל 60% מן האמריקאים בגיל הבחירה. 18 מיליון בוחרים רשומים לא הלכו לקלפי. 30 מיליון בעלי זכות בחירה לא טרחו אפילו להירשם. הנשיא נבחר עלידי פחות מ-30% של האמריקאים המבוגרים.

קומוניזם

שתי רגליים

שמאליות

מי נכשל בצ'כוסלובקיה — האימפריאלי זם הסובייטי, או הקומוניזם עצמו? את התשובה לכך אפשר למצוא בנאום שנשא השבוע גוסטאב הוסאק, מנהיג ה' מפלגה הקומוניסטית בסלובאקיה, ואחר ה' אישים החזקים ביותר מאז הכיבוש. קבע המנהיג: „כל טיפש יכול לשלוט בימים כתיקונם, באמצעות קומץ של שו"ר רים. אולם כאשר ניתן למיליוני בני אדם מקום ליוזמה, למחשבה ולפעילות, הרי התהליך מורכב קצת יותר.“

במילים אחרות: בדיקטטורה קומוניסטית (או אחרת) יכולים לשלוט כסילים. אולם במישטר דמוקרטי אין הקומוניזם יכול להתקיים. **שבועונים מסויימים.** אם כן, יה קרה בצ'כוסלובקיה? הסביר הוסאק, בנאום בפני הוועד המרכזי של מפלגתו: אחרי סילוקו של המנהיג ה' סטאליניסטי, אנטונין גובוטני, „לא היו פקידים רבים מוכנים לכך. העניינים הידר' דרו, ועלינו למחות על כך ביקורת.“

ומי אשם? העניינים, כמובן. כי העניינים והרריו לא נתנו למפלגה למלא את תפקיד ההנהגה. תחת לקום נגד שני השבועונים המסויימים, שתבעו חופש (ושהופעתם הופס' קה לאחרונה) הם עסקו ב„מחאות של גבורה, אסיפות, מחאות והחלטות.“

סיבה אחרת להידרדרות, שהביאה להתער' בות הסובייטית: „התפרקות“ המנגנון של המשטרה החשאית. „כמפלגה מנהיגה, רגלנו האחת נקטעה, והשנייה לקתה בטרומבוזה.“

המסקנה: בלי שתי רגליים שמאליות — המשטרה החשאית ובלי עתונות צייתנית — אין מישטר קומוניסטי יכול להתקיים, גם אחרי דור שלם של שלטון.

דובק

פרסום דיר יעקבסון

דובק דויאל
יצאת מן הכלל

20 KING SIZE CIGARETTES